

[Socialministeren]

noget anderledes end f.eks. i Østlandene eller for den sags skyld Det Fjerne Østen.

I forbindelse med diskussionen om prostitution i Danmark står vi over for mange uafklarede problemer. Hvad skal vi forstå ved prostitution, og hvilket omfang har prostitutionen her i landet? Vi har meget lidt materiale om emnet, og jeg vil i den forbindelse gerne udtrykke en anerkendelse af de få, mærkeligt nok, kvindelige forskere, der har taget emnet op. En af dem – det er Susanne van Deurs Henriksen – har i dag skrevet en ganske klog kronik i dagbladet Information, som jeg kan anbefale ordførerne.

Man har tidligere, også i Danmark, forsøgt sig med forskellige former for definition af begrebet prostitution. Jeg skal som eksempel herpå nævne den svenske prostitutionsudredning fra 1980, som siger:

»Prostitution foreligger, når mindst to parter under markeds-mæssige betingelser køber, respektive sælger, fysisk adgang til kroppen til seksuelle handlinger. Køberen køber sig til rådighed over den anden parts krop i en vis tid for egne seksuelle formål; sælgeren sælger rådigheden over sin krop eller visse fysiske berøringer i en vis tid. Transaktionen betales med kontante penge, men også andre betalingsformer kan forekomme.«

Vi ved ikke meget om omfanget af prostitutionen i Danmark, men den er formentlig relativt begrænset. Man regner med, at der er mellem 200 og 300 gadeprostituerede, mest i København, et noget større antal prostituerede, der arbejder i massageklinikker, og dertil et ukendt antal hotel- og barprostituerede og såkaldte escortprostituerede. Dertil må vi vel også lægge et også ukendt antal mandlige prostituerede. Men vi er faktisk i den situation, at vi ikke ved noget om, hvor mange der er. Forskere har skønnet på et samlet tal, der er så usikkert som fra 2.000 til 5.000.

Der foreligger mig bekendt ikke egentlige undersøgelser eller andet videnskabeligt materiale, der kan bringe os nærmere dette tal. Derimod er der nogle mere løse skøn, som jeg sagde, der omtaler, hvor mange kvinder der kan have tilknytning til prostitution, men da også definitionen af, hvad prostitution er, er noget usikker, giver det sig selv, at også tallet af den grund er meget usikkert.

Når man skal vurdere, hvad der kan gøres i indsatsen mod prostitutionen, mener jeg ikke,

at der er et enkelt middel, som kan få bragt prostitution ud af verden. Det, der skal til, er snarere en indsats over et bredt felt omfattende en væsentlig grad af oplysning over for især unge mennesker om de risikomomenter, der med betydelig styrke indgår i prostitution. Der bør endvidere være oplysninger om, hvilke støttemuligheder der står til rådighed for den, der vil ud af prostitutionen.

For så vidt angår det sociale område må jeg først slå fast, at der ikke i den sociale lovgivning findes bestemmelser, der specielt eller udtrykkeligt nævner prostitution eller prostituerede. Men det betyder ikke, at der ikke kan ydes hjælp til prostituerede. De kan på samme måde som andre, der har behov for hjælp, i en række tilfælde støttes gennem det hjælpesystem, der findes i bistandsloven. Der kan således navnlig ydes rådgivning og vejledning til at komme ud af den øjeblikkelige situation og begynde en ny tilværelse, og økonomisk hjælp kan modtages til at gennemføre en revalidering.

Og specielt hvis det drejer sig om unge under 18 år – og det synes jeg er det vigtigste – findes der en række bestemmelser om ydelse af støtte til den unge og dennes familie, bl.a. gennem henstilling eller pålæg og eventuel dækning af de økonomiske udgifter i forbindelse hermed. Der kan beskikkes en personlig rådgiver for den unge, eller også kan den unge i en kortere eller længere periode anbringes uden for hjemmet.

For at fremme mulighederne for, at der ydes hjælp til unge, der har behov herfor, er det i bistandslovens § 20 fastsat, at den, der får kendskab til, at et barn under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette det sociale udvalg. Endvidere er der med hjemmel i § 19 udsendt en bekendtgørelse af 11. december 1986 om underretningspligt over for det sociale udvalg for personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv. Pligten gælder de situationer, hvor man bliver bekendt med forhold for børn eller unge under 18 år, der må give formodning om, at barnet eller den unge har behov for social bistand.

Jeg er bekendt med, at der i flere kommuner gøres en indsats for at motivere prostituerede til at komme ud af deres øjeblikkelige situation